

Sygn. akt I C 76/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2023 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Anna Lisowska

Protokolant: st. sekr. sąd. Judyta Masłowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 marca 2023 roku

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w O.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

o r z e k a:

I. Zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w O. kwotę 2 073,65 zł (dwa tysiące siedemdziesiąt trzy złote 65/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 13.01.2022r. do dnia zapłaty.

II. Oddala powództwo w pozostałej części.

III. Nakazuje zwrócić powodowi (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w O. kwotę 1 032 zł (jeden tysiąc trzydzieści dwa złote) z tytułu niewykorzystanej zaliczki.

IV. Zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w O. kwotę 1 177,12 zł (jeden tysiąc sto siedemdziesiąt siedem złotych 12/100) tytułem zwrotu kosztów procesu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Sygn. akt I C 76/22

UZASADNIENIE

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością wytoczyła powództwo przeciwko (...) Spółce Akcyjnej o zapłatę kwoty 2 834,75 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 13 stycznia 2022 roku do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że w dniu 19 października 2021 roku miało miejsce zdarzenie drogowe, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki N. o numerach rejestracyjnych (...) będący w chwili zdarzenia własnością D. K.. Sprawca zdarzenia posiadał ubezpieczenie OC i pozwanej.

Szkoda została zgłoszona i zarejestrowana przez pozwanego. Postępowanie likwidacyjne zakończyło się wydaniem decyzji z dnia 13 stycznia 2022 roku o uznaniu roszczenia co do zasady i wypłacie kwoty 2 168,62 złotych tytułem odszkodowania.

Powódka dokonała analizy kalkulacji naprawy pozwanej oraz we własnym zakresie przeliczenia kosztów naprawy, niezbędnych do przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu sprzed szkody w sposób zgodny z technologią wskazaną przez producenta pojazdu. W wyniku analizy stwierdzono, że należne odszkodowanie zostało zaniżone.

Powódka odwołała się od decyzji pozwanego i wezwała do zapłaty kwoty 3 184,75 złotych. Pozwana odmówiła wypłaty odszkodowania.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwana wskazała, że przyjęła odpowiedzialność za szkodę poniesioną przez D. K. wskutek uszkodzenia jego pojazdu marki N. nr rej. (...) w dniu 19 października 2021 roku. Pozwana ustaliła wysokość odszkodowania na pokrycie kosztów naprawy auta na kwotę 2 168,62 złotych. Pozwana podkreśliła, że poszkodowany nie udokumentował poniesienia kosztów naprawy, a w szczególności tego, że koszty te przewyższyły wypłaconą przez pozwaną kwotę odszkodowania.

Pozwana podniosła również, że załączona do pozwu kalkulacja zawiera koszty zakupu części materiałów i robót, które nie zostały uszkodzone w samochodzie poszkodowanego w wypadku z 19 października 2021 roku, dotyczyło to w szczególności czujnika parkowania, uszczelki szyby tylnej oraz akcesoriów z tym związanych. Elementy te nie były objęte oceną techniczną wykonaną podczas oględzin pojazdu po szkodzie.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 19 października 2021 roku miało miejsce zdarzenie drogowe, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki N. o numerze rejestracyjnym (...) będący w chwili zdarzenia własnością D. K..

Sprawca szkody objęty był ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.. Szkada została zgłoszona ubezpieczycielowi w dniu 20 października 2021 roku.

(okoliczności bezsporne, dowód: akta szkody zapisane na płycie CD k. 48)

Na podstawie umowy przelewu wierzytelności D. K. przelał swoją wierzytelność wynikającą ze szkody w pojeździe marki N. o nr rej. (...), powstałej w skutek zdarzenia z dnia 19 października 2021 roku na rzecz (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością.

(dowód: umowa przelewu wierzytelności 20-22)

Decyzją z 13 stycznia 2022 roku (...) Spółka Akcyjna przyznała poszkodowanemu odszkodowanie w kwocie 2 168,62 złotych.

Pismem z 1 lutego 2022 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością wezwała (...) Spółkę Akcyjną do zapłaty kwoty 2 834,75 złotych. Ubezpieczyciel odmówił wypłaty żądanej kwoty pismem z 14 lutego 2022 roku

(dowód: decyzja z 13.01.2022r. k. 9, wezwanie do zapłaty k. 18, pismo z 14.02.2022r. k. 19)

Koszty naprawy pojazdu N. (...) o nr rej. (...) oszacowane zostały na kwotę 4 242,27 złotych brutto, tj. 3 449 złotych netto.

(dowód: opinia biegłego z zakresu techniki motoryzacyjnej, wyceny wartości pojazdów, kosztorysowania i oceny jakości napraw, szacowania szkód pojazdów z ubezpieczeń majątkowych k. 117-127)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

W świetle art. 34 ust. 1 i art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124,

poz. 1152 ze zm.), odpowiedzialnością ubezpieczyciela co do zasady rządzą reguły dotyczące odpowiedzialności odszkodowawczej posiadacza pojazdu lub kierującego pojazdem, w tym ogólne przepisy o wynagrodzeniu szkody (zwłaszcza art. 361-363 k.c.), z tą jednak istotną różnicą, że w ramach odpowiedzialności z ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych wyłącznym sposobem naprawienia szkody jest odszkodowanie pieniężne.

Przywrócenie stanu poprzedniego uszkodzonego pojazdu wiąże się z reguły z koniecznością wymiany niektórych jego elementów, które uległy zniszczeniu. Ze względu na okoliczność, że niejednokrotnie części pojazdu, uszkodzonego w trakcie zdarzenia wyrządzającego szkodę, były eksploatowane już przez określony czas, dłuższy lub krótszy, powstaje kwestia, na czym ma polegać przywrócenie do stanu sprzed wyrządzenia szkody. W szczególności, czy przywrócenie do stanu poprzedniego uzasadnia użycie nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu.

Zagadnienie to było przedmiotem rozpoznania, na wniosek Rzecznika Ubezpieczonych, przez skład powiększony Sądu Najwyższego, który uchwałą z dnia 12 kwietnia 2012 r. w sprawie III CZP 80/11 rozstrzygnął, że zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty, w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu. Jeżeli ubezpieczyciel wykaże, że prowadzi to do wzrostu wartości pojazdu, odszkodowanie może ulec obniżeniu o kwotę odpowiadającą temu wzrostowi.

Sąd Najwyższy uznał w wyniku wykładni art. 361 § 2 i art. 363 § 2 k.c., że ubezpieczyciel, w ramach umowy o odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu, powinien ustalić odszkodowanie w kwocie, która zapewnia przywrócenie pojazdu do stanu sprzed zdarzenia wyrządzającego szkodę jako całości. Przywrócenie do takiego stanu oznacza, że pojazd ma być sprawny technicznie i zapewnić poszkodowanemu komfort jazdy w takim stopniu jak przed zdarzeniem. Jeżeli w tym celu należy wymienić uszkodzoną część, to niewątpliwie jest to normalne następstwo działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła, w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. Zakładając, że nie da się jej naprawić w taki sposób, aby przywrócić ją do stanu sprzed zdarzenia wyrządzającego szkodę, część ta musi zostać zastąpiona inną nową częścią. W takiej sytuacji zakład ubezpieczeń powinien ustalić wysokość odszkodowania z uwzględnieniem cen części nowych, skoro bowiem chodzi o przywrócenie do stanu poprzedniego pojazdu jako całości, to nie ma, co do zasady znaczenia, że w miejsce części starych wmontowano części nowe. W szczególności nie ma żadnych podstaw prawnych, aby zawsze odrębnie oceniać wartość części i jeżeli części stare były już w chwili wypadku częściowo zużyte, z tego powodu obniżać należne odszkodowanie za przywrócenie do stanu poprzedniego całego pojazdu.

Kwestia odpowiedzialności pozwanego za szkodę powstałą w pojeździe marki N. o numerze rejestracyjnym (...) była bezsporna.

Spór koncentrował się na ustaleniu kosztów naprawy przedmiotowego pojazdu, w tym zakres uszkodzeń powstałych w tym pojeździe, a w konsekwencji na ustaleniu wysokości należnego powodce odszkodowania

Powołany na wniosek stron biegły sądowy z zakresu techniki motoryzacyjnej, wyceny wartości pojazdów, kosztorysowania i oceny jakości napraw, szacowania szkód pojazdów z ubezpieczeń majątkowych M. Z. w sporządzonej na piśmie opinii stwierdził jednoznacznie, że wysokość kosztów naprawy pojazdu marki N. o nr rej. (...), uszkodzonego w wyniku zdarzenia z dnia 19 października 2021 roku, wynosi 4 242,27 złotych brutto.

Biegły w swojej opinii wskazał, że akta sprawy nie zawierają dokumentacji zdjęciowej potwierdzającej uszkodzenie osłony kuli haka holowniczego, jak również czujnika parkowania oraz śrub montażowych zderzaka, wobec czego biegły nie uwzględnił tych części w sporządzanej kalkulacji. Biegły wskazał nadto, że pozostałe części nie wymagają wymiany w związku z lakierowaniem pokrywy pojazdu. Lakierowanie elementu możliwe jest z osłonięciem szyby pokrywy w przygotowaniu do lakierowania. Ustalając szacunkowy koszt przywrócenia przedmiotowego pojazdu do stanu sprzed szkody, biegły nie uwzględnił w sporządzanej do opinii kalkulacji wymienionych wyżej części wraz z czynnościami

związanymi z ich wymianą. Biegły wskazał, że stawka zastosowana w kosztorysie powódki w kwocie 110 złotych netto za roboczogodzinę mieści się w przedziale cen na rynku lokalnym.

Sąd w pełni podziela opinię biegłego, bowiem spełniała ona stawiane jej wymogi, odzwierciedlała staranność i wnikliwość w badaniu zleconego zagadnienia, odpowiadała w sposób wyczerpujący i zrozumiały na postawione pytanie, a przytoczona na ich uzasadnienie argumentacja jest w pełni przekonująca. Zauważyć należy, iż opinia biegłego podlega, jak i inne dowody, ocenie według art. 233 § 1 k.p.c, lecz odróżniają je szczególne kryteria oceny. Stanowią je zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Opinia sporządzona została przez biegłego M. Z. zgodnie z wymaganiami fachowości i niezbędną wiedzą specjalną. Biegły przy wydawaniu opinii dysponował całokształtem materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie. Ponadto należy podkreślić, iż opinia ta nie była kwestionowana przez strony sporu.

Wskazać należy, że zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego, dla odpowiedzialności ubezpieczyciela nie ma znaczenia, jakim kosztem i czy w ogóle poszkodowany dokonał naprawy pojazdu. Roszczenie o świadczenia należne w ramach ustawowego ubezpieczenia komunikacyjnego odpowiedzialności cywilnej (OC) z tytułu kosztów przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu pierwotnego, jest wymagalne niezależnie od tego, czy naprawa została już dokonana. Wysokość świadczeń obliczać należy na podstawie ustaleń co do zakresu uszkodzeń i technicznie uzasadnionych sposobów naprawy, przy przyjęciu przewidzianych kosztów niezbędnych materiałów i robocizny według cen z daty ich ustalenia (vide wyrok Sądu Najwyższego z 27.06.1988r., I CR 151/88, Legalis; uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z 15.11.2001r., III CZP 68/01, OSNC 2002, nr 6, poz. 74 i powoływane tam orzeczenia). Niezależnie zatem od tego, czy poszkodowany naprawił uszkodzony pojazd, należy mu się od zakładu ubezpieczeń odszkodowanie ustalone według zasad art. 363 § 2 k.c. w zw. z art. 361 § 2 k.c., co oznacza, że jego wysokość ma odpowiadać kosztom usunięcia opisanej wyżej różnicy w wartości majątku poszkodowanego, a ściślej – kosztom przywrócenia pojazdowi jego wartości sprzed zdarzenia powodującego szkodę.

Należy również podnieść, iż poszkodowany nie miał obowiązku skorzystania z oferty pozwanego ubezpieczyciela i dokonania naprawy w warsztacie współpracującym z pozwanym. Poszkodowany nie ma obowiązku poszukiwania warsztatu oferującego usługi najtańsze. Poszkodowanemu przysługuje wybór odpowiedniego warsztatu naprawczego, któremu powierzy on dokonanie naprawy uszkodzonego pojazdu. W praktyce będą to zazwyczaj autoryzowane warsztaty naprawcze związane z określoną marką samochodu i prowadzące obsługę serwisową pojazdu. Wybierając takie warsztaty, poszkodowany może się kierować m.in. ich fachowością, rzetelnością technicznej obsługi i poziomem prac naprawczych oraz określonymi niekiedy profitami połączonymi ze stałą obsługą serwisową. Co więcej, wybranemu warsztatowi naprawczemu poszkodowany mógłby powierzyć naprawę kompleksową, jeżeli obejmowałaby ona kilka różnych fragmentów uszkodzonego pojazdu (tak, m.in. uchwała Sądu Najwyższego z 13.06.2003r., III CZP 32/03, Legalis). W interesie poszkodowanego leży przede wszystkim naprawa umożliwiająca przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody, a niezbędnymi kosztami naprawy są koszty wynikające ze stawek obowiązujących w warsztacie, któremu powierzył on wykonanie naprawy.

Reasumując, w oparciu o wyliczenia biegłego i na podstawie powołanych wyżej przepisów, mając na uwadze kwotę wypłaconą już powódce tytułem odszkodowania, Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 2 073,65 złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia do dnia zapłaty i oddalił powództwo w pozostałej części. Sąd oddalił powództwo w zakresie spornych uszkodzeń, bowiem nie zostało udowodnione, że uszkodzeniu w pojeździe uległy między inny mi śruby montażowe oraz czujnik parkowania. Pozwana zawiadomienie o szkodzie otrzymała 20 października 2021 roku, tym samym roszczenie powódki stało się wymagalne po upływie 30 dni, a zatem w dniu 19 listopada 2021 roku. Sąd nie mógł jednak wyjść ponad żądanie pozwu, dlatego zasądził odsetki od daty wskazanej przez powódkę, to jest 13 stycznia 2022 roku.

Na podstawie art. 80 ust. 1 w zw. z art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd zwrócił powódce (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w O. kwotę 1032 złotych tytułem niewykorzystanej zaliczki na opinię biegłego.

O kosztach procesu, wobec jedynie częściowego uwzględnienia żądań pozwu, Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 100 k.p.c., biorąc pod uwagę wygranie sprawy przez powódkę w 73-ech procentach. Koszty poniesione przez powódkę wyniosły łącznie 1 951,66 złotych, na co składają się: kwota 200 złotych tytułem opłaty sądowej od pozwu, kwota 17 złotych tytułem opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa, kwota 868 złotych tytułem kosztów wynagrodzenia biegłego sądowego, kwota 66,66 złotych tytułem wynagrodzenia komornika za doręczenie korespondencji i kwota 900 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego. 73 % ze wskazanej kwoty wynosi 1 424,71 zł. Natomiast koszty poniesione przez pozwanego wyniosły łącznie 917 złotych, na co składa się: kwota 900 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego i kwota 17 złotych z tytułu opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa. Pozwany wygrał sprawę w 27 %, stąd należna mu kwota wynosi 247,59 zł. Sąd dokonał kompensacji kosztów i zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 1 177,12 zł (1424,71 zł - 247,59 zł).